

Точка с. ж. точка: Четири голѣми порта камъ четиретѣ точки на свѣта служатъ на влѣзване. *Л. Д. 1876 р. 178.*

Точка с. ж. *zlieb (siev, pira) Milad.*, жолобъ, кранъ: Що ми текле у Трояна града Тріесетъ и три точки студна вода; Тамо фати да ми протечавтъ Бѣло стрebro и свитло-но злато. *М. 38.*

Точъ м. да. 1) точу, остроу: Я ми земи остра сабя Девет годин не точена. *Д. 40, 86—87.* Смъртъ-та съ острѣи си сѣрихъ който непрестанно точаше (*qu'elle aiguïsait sans cesse*). *Т. 296.* Още рыба-та въ море-то, той точи змѣи да иде. *Ч. 206.* Точи змѣи за печени прасета. *Кн. 137.* Точи си змѣите да ѣдешъ. *ѣв. Азъ се наѣхъ, о Провидѣние, да точка хърбелетѣ на твоятъ мечъ (auszuwetzen). Рш. 120.* 2) — **вино ракия**, пускаю изъ краиа, лѣю: Стига вече, краю, виуу точи, Чи сме сички мъртви упиени! *Вв. 62.* Море да адеме, да ѣеме, Море рудо агне печено, Ройно вино точено. *В. 44—45.* И га плаче злато точи, И га вревѣ бисеръ плѣе. *В. 146.* 3) — **нишка** отъ вѣдѣля, отъ пашѣуле, тѣну нѣтку: Копрѣна точиѣтъ Бѣлгари по слѣдному начину. *Пк. 67.* А съ лѣваж (ражъ), точили нѣтъ отъ кадела и кажлове, навиваѣтъ на вртено (жеви-тъ). *Пк. 83***.* Тогава (буби-ты) начинать да прѣдѣтъ и да вѣжѣтъ еднажилъ свѣленъ вѣщѣкъ, ко-то имъ си точи изъ уста-та. *Л. Д. 1874 р. 197.* 4) **пѣтури** — раскатываю словъ тѣста.

Тояга с. ж. палка, посохъ, ум. **Тояжева Тояжче**, палочка, посошекъ: Тояга-та дете ѣ танка, тамъ са и троши. *Кн. 137.* Тояга-та ѣ благословена. *ѣв. Тояга ѣ Воже дръвце.* Или: Тояга-та изъ рай излиза. *ѣв. 138.* Направи Стоянъ, Стояне, направъ железни цѣрвули, Още железна тѣга. *М. 76.* Азъ не искамъ друга награда, освѣнъ да ми ударить 50 тояги по гърбъ-тъ. *Л. Д. 75 р. 159.* Народъ непроежѣщенъ тврдѣ скоро достига до просѣякъ тояга. *ѣв. 69 р. 196.* А вртено ѣ отъ тояшкы липовы изтергано на стрѣгъ. *Пк. 83***.* Танчо съ торбичка на рамо и тоѣжка — отива на пѣтъ. *Ст. 16.*

Травенъ названіе мѣсяца май: Май у Древн. Болг. Травень, у нов. Лѣтенъ. *Кн. 221.*

Травъ м. да. травлю, совершаю потраву (о скотѣ).

Трагѣя с. ж. осадокъ вина: Трагѣя-та на вино-то става отъ окысленіе-то. *Л. Д. 1871 р. 235.* Николчо, на когото корѣмѣтъ въ това време хваналъ вече трагѣя, налѣлъ нѣколко напици съ вино и испилъ ги на гладно сѣрдце. *З. 364. (ср. тиргѣя).*

Трагъ с. м. **Трага** с. ж. слѣдъ: „Бѣрго трага ке имъ на ишѣ, Сега рано поминае“. *М. 148.* По трага имъ потеря достигна. *М. 222.* Трагата д' им я' бѣраме По Бистричка-ва плѣнина. *Пс. 27, 362.* Ни съ подѣтъ, ни съ тератъ, трага прѣиѣтъ (сварделъ). *М. р. 531 (пат.). Ши-*